

Zora zor diýmeli / satiriki hekaýa

Category: Hekaýalar, Kitapcy, Satiriki hekaýalar, Sözler

написано kitapcy | 24 январа, 2025

Zora zor diýmeli / satiriki hekaýa ZORA ZOR DIÝMELI

Bu gün iş günümüz howsalaly bir waka bilen başlandy. Ýaňy edara gelenimizem şoldy welin, bu habar ýyldyrym çaltlygynda hemmäniňem gulagyna baryp ýetdi. Ýagny, işdeşimiz Zorja Horjaýew däliräpdir. Eý, Hudaý, gör, nähili betbagtlyk. Görgüki düýnem bir enaýy işläpjik otyrdy.

Şondan birnäçe gün soň ýene bir howsalaly habar geldi. Ýagny, şu gün Zorja Horjaýew işe çykjakmyş. Ol keselhanadan düýn gelenem bolsa, öýde oturmak islänokmyş.

Şol habaryň ýaýramagy bilen ähli kişiniň sesine suw sepildi. Nädersiň, koridorda dagy adam göräýseň. Hatda kabinetden hem ses-üýn çykanok.

Garaşylýan pursat gelip ýetdi. Aňyrdan agyr-agyr ädimläp gelýän Zorja Horjaýewi her kim açar sokulýan deşikden jyklap garşy aldy. Zorjanyň bolsa bu zatlar piňine-de dälidi. Ol öz iş kabinetiniň gapysyny giňden açyp, girip gitdi. Şundan soň hemmeler bir-birden boluşyp ugrady. Pişik basyşyny edip, onuň gapysyndan jyklap gaýdanam boldy. Ýöne köp salym geçmänkä, aramyzdsn ýüreklilerem tapyldy. Olar ýaýdana-ýaýdana Zorjanyň iş kabinetine girip, hal-ahwal soraşdylar. Däli diýer ýaly däl, gepi-sözi ýerinde.

Ýöne gyzykly waka heniz öňde eken. Ynha, bu gün ýygnak günü. Hepdede geçirilýän şol ýygnaga hökman hemmämiz baraýmalydyk. Eger barmasaň, ilki bilen-ä Şirli Ýolbarsowyň diline düşýäň, soň düşündiriş ýazýaň, galyberse-de, käwagt bir berilýän sylagdan hem el üzýäň.

Direktoryň kabulhanasy adamlardan ýaňa hyryn-dykyndy. Ýygnagyň başlamaly wagty boldy. Ýygnagyň başlany hem şoldy welin, gapydan Zorja Horjaýew girdi. Mundan öň ýarym minut gijä galyp gelseň al petiňden alýan direktor ony «gujak açyp» garşy aldy.

– Hä-ä, Zorja jan geldiňmi? Hany gel bärlik, gel. Ine, şu ýerdejik oturaý. – Arasynda töweregindäkilere azgyrylýardy. – Süýşüň-how, ýer beriň, süýş hany, süýş, süýş...

Şeýlelik bilen Zorja Horjaýew hem direktoryň sag gapdalynda ornaşdy. Şirli Ýolbarsowiç ýörite onuň üçin aýdýan ýaly arasy bölünen öňki sözünü gaýtalady:

– Gadyrly ýoldaşlar, ühüm-ühüm, men size işläňzok diýjek däl. Köp iş edilýär. Ýöne, şeýle-de bolsa, kärhanamyz plany wagtly-wagtynda dolup bilenok. Munuň sebäbi içimizde birnäçe işýakmaz ýaltalaryň bolmagydyr. Men olara...

Direktoryň şeý diýeni hem şoldy welin, Zorja tarsi ýerinden turdy. Ählimiziň zährämiz ýaryldy. Biz-ä direktory bogjakmyka öýtdük. Hernä beýle etmedi. Ýöne ýumrugyny düwüp, söze başlady.

– Bagyşlaň welin, Şirli Ýolbarsowiç, biz siziň şu gürrüňleriňizden halys irdik. Onsoňam, şol nalajedeýin, döwlete plany kem tabşyrylmagyna sebäp bolýan-a siziň özüňiz. Direktor görgüliniň gözleri hanasyndan çykara geldi. Ol aljyrap, bir oňa, bir bize ýüzlenýärdi.

– Weý, Zorja jan, bu näme diýdigiň boldy? Adamlar, saklaweriň muny?

Wah, biz nädeli. Ählimizem gözümüzizi tegeläp otyrys. Hiç birimizem onuň tersine gaýdyp, saklamaga milt edip biljek däl. Sebäbi, lukmanlaryň tabşyrygy şeýle. Onuň elinde ýörite hatynyň bardygyny öz gözümüz bilen gördük ahryr.

Zorjanyň bu sözlerine aramyzdaky el çarpmaga endik edinenleriň birnäçesiniň el çarpanlary hem tapyldy. Birläp-ikiläp «Urra!» diýenem boldy. Zorja bolsa barha joşýardy.

– Ilki bilen-ä siziň iş başarmaýanlygyňyz, galyberse-de, gara nebsiňiz. Ine, aýdaly, edaranyň hasabyna indiki boljaklaryňa çenli mellek ýer alyp, jaý saldyrdyň. Ogullaryň-a beýlede dursun, körekenleriňem maşynly etdiň. Hany, şu oturanlaryň haýsysy öz aýlygyna maşyn münüp bilýär. Käbir işlejek oğlanlary bolsa bahana bilen işden kowduň. İşleýänler hem berk galypda saklaýaň. Diňe öz aýdanyň ýöremelimiş. Beýlekileriňki hasap däl. Işgärleriň üpjünçiligi ýok. Gaýta bir bahanaýyk tapyp, sylagdan-a bir goýýaňyz, üstesine aýlygyndanam

kesýäňiz. Bulara kim günäkär? Kim onsoň bu ýerde höwes bilen işlär?

Aý, umuman Zorja bu gün Zorjalygyny etdi. Adyny ödedi. Göwün solpusyndan çykdy. Ýene-de köp-köp zadyň üstüni açdy. Ýygnakdan çykyp gelýänleriň ýüzlerindäki şatlygy görmek üçin, siňe seretmek hökman dälidi. Olar biri-birine bir zatlar diýşip ýylgyrýardy. Şeýdibem dabaraly ýygnak tamam boldy.

Men bu ahwalata akylym haýran bolup otyrdym. Sebäbi, edara salnaly bäri şol kabulhanada başlyga garşy sözler henize çenli aýdylmandy. Bu gün bolsa, biz, taryhy wakanyň şaýady bolduk.

Birdenkä gapy açylyp, aňyrdan göwnühoş ýylgyryp, Ataş girdi.

– Bä-ä, ýygnak, gör, nähili hezil geçdi. Heziller etdim. – Ol şeý diýip, eýläk-beýläk gezmeledi-de, gyrada duran oturgyja keýpihon halda özüni goýberdi. Soňra bolsa şatlyk bilen seslendi:

– Berekella, Zorja jan, berekella! Wah, menem däli bolsadym...

Öwezgeldi ORAZGYLYJOW.

«Watan» gazetini, 14.07.1995 ý. Satiriki hekaýalar